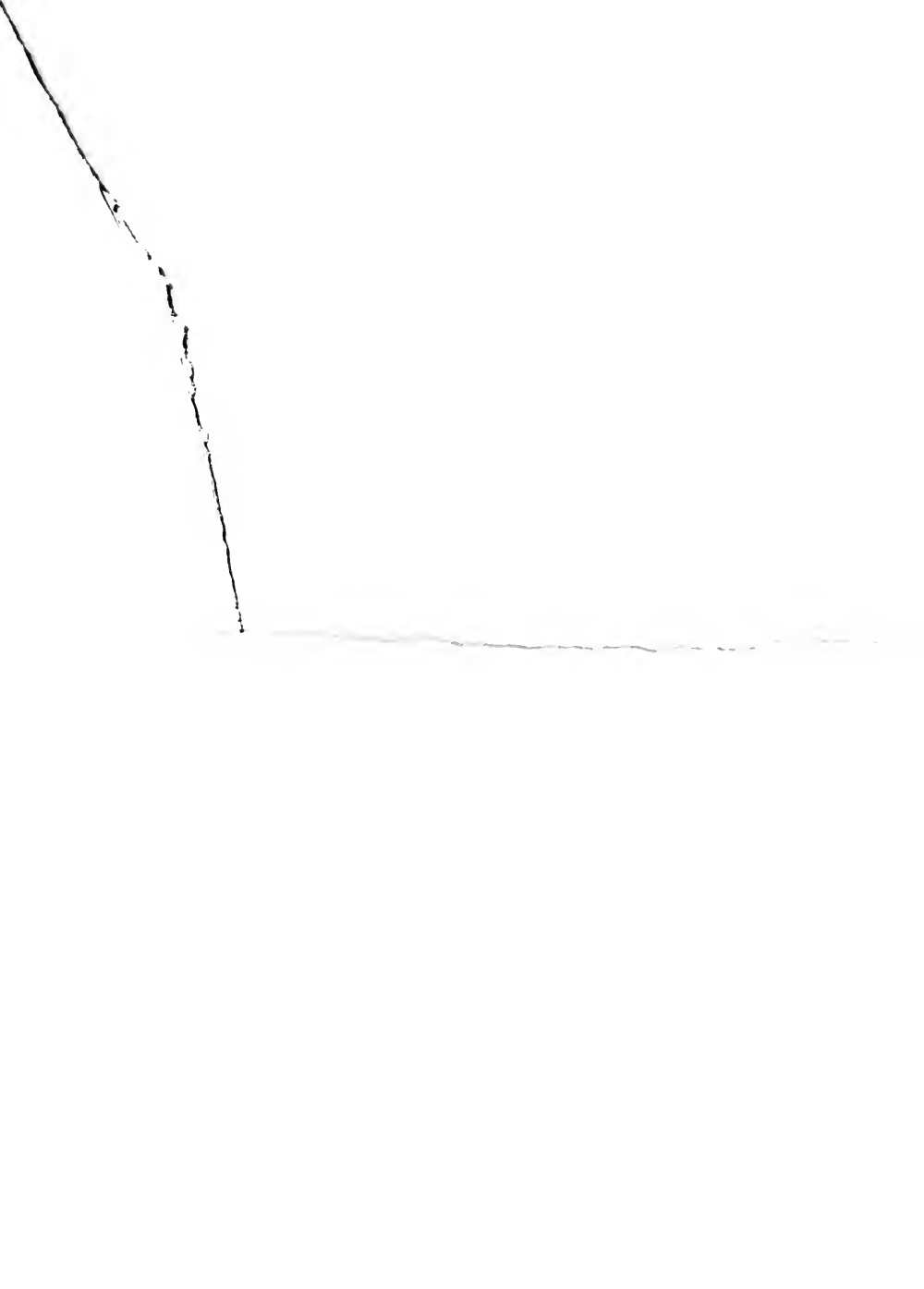

and the other two are
the same as the first
one.

INDEX SCHOLARVM

VNIVERSITATE LITTERARIA GRYPHISWALDENSI

PER SEMESTRE HIBERNVM

ANNI MDCCCLXXVII LXXVIII

A DIE XV MENSIS OCTOBRI

HABENDARVM.

I N D E X

ADALRICI DE WILAMOWITZ MOELLENDORFF
DE RHEINI SCHOLIIS DISPUTATIONCVLA

GRYPHISWALDIAE

TYPIS FRID. GUTH. KUNKE.

MDCCCLXXVII.

1111

960713

UNIVERSITATIS LITTERARIAE GRYPHISWALDENSIS

R E C T O R

C A R O L V S H V E T E R

C V M

CONCILIO ACADEMICO

S. D.

CIVIBVS ACADEMICIS.

De scholiorum Euripideorum origine et auctoritate nihil plane exploratum esse K. Lehrsius, gravissimus in tali causa index nuper pronuntiavit (de Pindari schol. p. 79). neque videtur nobis de tristissimae sententiae veritate multum detrahi posse, etiamsi omni laude Th. Bartholdum privare nolumus, qui dissertatione *de scholiis in Euripidem veterum fontibus* Bonnae 1861 edita summos in philosophia honores obtinuit. laudabili enim diligentia grammaticorum reliquias illustravit quorum memoria in eorum quae nobis servata sunt scholiorum ariditate per casum non interiit. quod vero dispositis per stemmatis flexuras aliquot nominibus magnam rem confectam, singula quaeque ad auctores suos revocata esse opinatus est: fecit hoc praepostera quidem sed tamen frequenti saeculi facilitate. sic enim hodie itur ad astra. qui paullo modestius de eis quae sciri possunt sentire didicerit, paucissima adfirmabit, a nulla re vero magis anxie cavebit quam ab inani illa certorum nominum captatione, satis beatus, si pedetemptim procedendo per avios et lubricos campos semitam tandem reperire potuerit. quam semitam sterni non posse nisi scholia eadem artis severitate et recensentur et emendantur atque cetera litterarum monumenta, non egere credimus demonstratione. debemus autem sicut in multis aliis scriptoribus ita in scholiis Euripideis industriae G. Dindorfii quod duplex illud critici munus suscipere possumus; ne acta ageremus idem editor ipse curavit. sed ne conferendorum quidem codicum taedio supersedere propter Dindorfianam editionem licet. non loquimur de Vaticano, quem in scholiis multo accuratius quam in ipsis Euripidis versibus notum esse scimus: loquimur de Marciano, cuius quae vulgo conclamata esse creduntur scholia omnia recuperari posse confidimus etiam sine venenis (quae nihil tamen est cur non adhibeantur).

modo homo et diligens et sobrius oculos pariter exercitatos pariterque firmos ad utilissimam operam advertere voluerit, sed antequam aliquot saltem exemplis sententiae nostrae veritatem demonstremus, unum ipsius Hecubae versum ope Marciani emendabimus, ut ne testimonium desit posse aliquid utilitatis etiam post Kirchhoffii conflationem ex Marciano percipi; quamquam multo exilium quam in Vaticano spicilegium est, vociferatur Hecuba v. 619 ω $\sigma\chi\epsilon\lambda\alpha\tau'$ $\delta\alpha\omega\nu$, ω $\pi\alpha\tau'$ $\epsilon\upsilon\tau\upsilon\chi\epsilon\iota$ $\delta\acute{o}\mu\omicron\iota$, 'Ω $\pi\acute{\iota}\epsilon\iota\sigma\tau'$ $\epsilon\chi\omega\nu$ $\alpha\lambda\lambda\iota\sigma\tau\acute{\alpha}$ τ' , $\epsilon\upsilon\tau\epsilon\kappa\alpha\nu$ $\tau\alpha\tau\epsilon$ $\Pi\epsilon\iota\chi\mu\epsilon$, $\gamma\epsilon\gamma\eta\alpha$, 'θ' $\eta\delta'$ $\epsilon\gamma\omega$ $\mu\acute{\epsilon}\tau\epsilon\tau\epsilon$ $\tau\epsilon\lambda\epsilon\omega\nu$, 'Ω; $\epsilon\zeta$ $\tau\acute{o}$ $\mu\epsilon\lambda\epsilon\nu$ $\kappa\alpha\lambda\omega\mu\epsilon\nu$, dubitabant olim de v. 620 constructione, et est profecto con-
fortior quam quae tolerari possit, opitulatum ibat Kirchhoffius prolata Marciani lectione $\alpha\lambda\lambda\iota\sigma\tau\alpha$ $\alpha\epsilon\upsilon\tau\epsilon\kappa\alpha\nu\sigma\tau\alpha\tau\epsilon$, sed recte et alii et nuper ipse Kirchhoffius non minus inconcinnam lectio-
nem abiecerunt, atqui intulit illam corrector in eius locum quam et scriba et ipse olim Euripides dederant ω $\pi\acute{\iota}\epsilon\iota\sigma\tau'$ $\epsilon\chi\omega\nu$ $\alpha\lambda\lambda\iota\sigma\tau\alpha$ $\alpha\epsilon\upsilon\tau\epsilon\kappa\alpha\nu\sigma\tau\alpha\tau\epsilon$ $\Pi\epsilon\iota\chi\mu\epsilon$, addimus praeterea non penitus in Marciano interisse vestigia verae terminationis $\tau\acute{\omega}\epsilon\iota\varsigma$, pro qua $\tau\acute{\omega}\delta\epsilon\varsigma$ scribere consuevimus; idem de egregio codice Φ demonstratum est in Analectis Euripideis p. 11; denique integrum aliquotiens exasit $\theta\eta\lambda\acute{\iota}\sigma\alpha\omega\nu$ velut Andr. 193 Orest. 1075, 1232.

Scholia adscribimus tria Andromachae singulari doctrina non minus quam ingenti corruptione insignia, atque eius quidem quod ad v. 10 adscriptum est prima et ultima pars etiam in Vaticano libro extat, sed multo magis corrupta ita ut peculiaries eius errores repetere nihil inuit. Ανδράχης (sic C. Mueller: Ανδράχης MV) $\kappa\alpha\tau\epsilon\gamma\gamma\alpha\tau'$ Εὐρύπιδος $\kappa\alpha\lambda\omega\delta\varsigma$ $\lambda\acute{\epsilon}\gamma\omega\nu$ $\kappa\alpha\tau\acute{o}\nu$ $\epsilon\zeta\epsilon\iota\kappa\alpha\chi\epsilon\rho\epsilon\nu\alpha\iota$ $\tau\acute{o}$ $\pi\alpha\tau'$ 'Ομήρου $\lambda\epsilon\gamma\theta\acute{\epsilon}\nu$ "ὅ $\tau\iota\varsigma$ 'Αχίλλεος 'Ρῆξι $\gamma\epsilon\gamma\acute{o}\tau\epsilon\varsigma$ $\epsilon\lambda\acute{\omega}\nu$ $\alpha\pi\acute{o}\varsigma$ $\pi\alpha\tau\epsilon\rho\acute{o}\nu$ " ($\acute{o}\mu\eta$ male addunt MV) $\acute{o}\varsigma$ $\pi\alpha\nu\tau\acute{o}\varsigma$ $\gamma\epsilon\nu\mu\epsilon\nu\omega\nu$ $\alpha\lambda\lambda'$ $\epsilon\iota\lambda\acute{\alpha}\zeta\eta\mu\epsilon\nu\omega\nu$ $\epsilon\sigma\tau\epsilon\nu$ $\delta\pi\acute{o\prime}$ $\kappa\alpha\tau\acute{o}\tau\epsilon\varsigma$ ($\delta\pi\acute{o\prime}$ $\kappa\alpha\tau'$ Cobetus: $\alpha\pi'$ $\kappa\alpha\tau'$ V, om. M), $\acute{o}\varsigma$ $\epsilon\iota$ $\epsilon\lambda\epsilon\gamma\epsilon$ $\kappa\alpha\tau\alpha\kappa\alpha\nu\theta\eta\sigma\epsilon\sigma\theta\alpha\iota$ $\tau\acute{o}\nu$ $\pi\alpha\tau\acute{\epsilon}\rho\alpha$ "ὅ $\tau\iota$ $\alpha\lambda\lambda\omega$, $\epsilon\zeta\alpha\lambda\theta\eta\nu$ $\delta\epsilon$ $\tau\acute{o}\nu$ $\tau\acute{\alpha}$ Ανδράχης $\sigma\tau\epsilon\gamma\chi\epsilon\lambda\acute{\iota}\sigma\tau\alpha\iota$ $\rho\alpha\sigma\omega\nu$ (omisit librarius nonnulla, ex. gr. $\pi\rho\omega\tau\omega\nu$ $\epsilon\iota\sigma\eta\lambda\theta\epsilon\nu\alpha\iota$ $\tau\acute{\alpha}$ $\tau\alpha\iota\sigma\tau\alpha$ $\pi\epsilon\rho\acute{\iota}$ Ανδράχης $\pi\rho\acute{o}\varsigma$ δ' $\lambda\epsilon\gamma\epsilon\tau\omega\nu$) $\delta\tau\iota$ Εὐρύπιδος [$\eta\nu$] $\epsilon\zeta[\nu]\theta\eta\sigma$ $\pi\rho\sigma\tau\epsilon\chi\epsilon\nu$ $\pi\epsilon\rho\acute{\iota}$ $\tau\acute{o}\nu$ $\tau\rho\omega\mu\acute{o}\nu$ [$\alpha\theta\eta\nu\alpha\iota$], $\tau\acute{o}\varsigma$ $\delta\epsilon$ $\chi\rho\eta\sigma\mu\omega\sigma\tau\acute{\epsilon}\rho\epsilon\varsigma$ [$\pi\alpha\theta\epsilon\iota\sigma\theta\eta\iota$] [$\kappa\alpha\tau'$] $\pi\iota\sigma\tau\omega\sigma\tau\acute{\epsilon}\rho\epsilon\varsigma$, $\Sigma\tau\epsilon\sigma\acute{\iota}\chi\mu\epsilon\nu\omega\nu$ $\mu\epsilon\nu$ $\gamma\acute{\alpha}\rho$ $\iota\sigma\tau\alpha\rho\epsilon\iota\nu$ (Cobetus: $\Sigma\tau\epsilon\sigma\acute{\iota}\chi\mu\epsilon\nu\omega\nu$ $\mu\epsilon$, γ , $\iota\sigma\tau\alpha\rho\epsilon\iota$ MV) $\delta\tau\iota$ $\tau\epsilon\lambda\omega\mu\epsilon\nu\alpha\iota$ $\kappa\alpha\tau'$ $\tau\acute{o}\nu$ $\tau\acute{o}\nu$ $\Pi\epsilon\iota\chi\mu\epsilon\delta\alpha$ $\sigma\omega\kappa\alpha\tau\epsilon\sigma\tau\epsilon\gamma\chi\alpha\tau\alpha$ $\kappa\alpha\lambda\omega\delta\omega\nu$ $\pi\alpha\theta\eta\tau\epsilon\nu$ $\delta\tau\iota$ $\kappa\alpha\tau'$ $\alpha\pi\acute{o}\varsigma$ $\tau\omega\delta$ $\tau\epsilon\lambda\epsilon\chi\omega\nu$ $\mu\epsilon\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\alpha$, quadratis cancellis supplementa saepsumus excogitata coram codice: ibi demum inveniri possunt quae obscuris litterarum vestigiis satisfaciant, longe autem gravissimum est quod in Marciano post ea quae adscripsimus verba scholion per quinque codicis versus continuatur, qui apud Dindorfium decem versus expleturi essent, ac nobis quidem non magis quam Cobeto aut Iosepho Muellero contigit ut praeter pauca vocabula velut Εὐρύπιδος , $\pi\epsilon\rho\acute{\iota}$ Ελένου , $\tau\acute{o}\nu$ $\delta\epsilon$ Ανδράχην , $\kappa\alpha\tau'$ $\lambda\acute{o}\sigma\tau\epsilon\tau\alpha$ $\delta\epsilon$ quicquam expiscaremur: nolumus vero thesaurum celare, quia ipsi promendo ei impares fuimus, alterum scholion v. 32 est, ubi in Lysimachi fragmento nihil est quod suppletur nisi exhiberi a codice ipso Cleodaci patrem Herudem: conjectura idem assecutus erat C. Muellerus; quartum autem Lamassae filium vocari Eurychorum, secuntur haec $\tau\epsilon\lambda\omega\tau\alpha$ $\mu\epsilon\nu$ Ανδράχης , $\Phi\acute{\iota}\lambda[\sigma]\lambda\eta\varsigma$ $\delta\epsilon$ δ' $\tau\rho\alpha\gamma\omega\delta\iota\sigma\tau\acute{o}\varsigma$ $\kappa\alpha\tau'$ \dots $\pi\rho\sigma\alpha\delta\omega\theta\acute{\epsilon}\nu\alpha\iota$ $\rho\alpha\sigma\omega\nu$ $\alpha\pi\acute{o}\varsigma$ $\text{Τυνδάρειο$ $\tau\acute{\iota}\nu$ $\text{Ερμύων$ $\pi\acute{o}$ Ορέστει [$\epsilon\iota\tau\alpha$ δ'] $\iota\sigma\tau\epsilon\rho\omega\nu$ (adparuit nobis in codice $\sigma\alpha\varsigma$; sed adridet Caroli Roberti coniectura) $\delta\pi\acute{o}$ Μενέλαιος $\delta\omega\theta\acute{\epsilon}\nu\alpha\iota$ [Νέσπετος] $\epsilon\gamma\gamma\omega$, non ingrati fore Philoclis resuscitatam memoriam confidimus, in ultimis scholii versibus ab emendatione manus continere malumus, est autem quod speramus ex Dindorfiano et eo quod adponimus exemplo concinnatum iri quamvis lae-
rum verborum contextum, et adparebunt plura oculis acutioribus.

opinar λήξομαι. — schol. 311 ἄκωνος ἔστι πᾶς (lege πᾶς) ἄρσεν ἐκσυτῷ βουθιδῶν, πᾶρρησίαν γὰρ ἄγει πρὸς τὸν πατέρη. videtur nobis adolescens libera lingua in omnes fortasse homines uti, excepto uno patre in cuius manu est. et est apud Euripidem "καὶ πᾶς μὲν ἄρσεν πατέρ' ἔχει πύργον μέγαν." fuit apud scholiastam πᾶρρησίαν ἄγει πρὸς τὸν πατέρη. credi non potest quotiens minime rarus ille usus praepositionis παρὰ a librariis editoribus obscuratus sit, et dicemus de hac re fortasse aliquando explicatius, nunc unum et nobile exemplum sufficiat. in epitaphii Thucydidei peroratione locus est gravissimus, in quo emendando nuper complures desudaverunt. non vidimus qui apertam veritatem tangeret. haec enim Thucydides scripsit: πᾶσι δ' αὖ ὅσοι τῶνδε πάρεστε ἡ ἀδελφοὶς ἑρῶ μέγαν τὸν ἡρώνα· καὶ μέγας ἂν καὶ ὁ ὑπερβόλῃν ἡρετῆς οὐχ ὁμῶς ἀλλ' ὀλίγω χείρῳσι κριθεῖτε· ρηθόνος γὰρ τοῖς ζῶσι παρὰ (πρὸς codd.) τὸ ἀντίπαλον, τὸ δὲ μὴ ἐμπροδῶν ἀνενταχθέντων εὐνοίᾳ τετιμᾶται. post ἡρώνα omisimus putidissimum glossema quod Steupius tandem resecurit τὸν γὰρ οὐκ ὄντα ἄπας εἰσθῆν ἐπαυδῶν.

Non opus est ut plura coacervemus: quicumque mediocriter graece doctus scholia pertractaverit centenas mendas facile indagabit non minus pueriles. eequid vero de origine et auctoritate scholiorum investigari possit experiri libet in Rhesi commentis Vaticanis. quae hoc ipso saeculo protracta ex libro qui unus ea continet multorum hominum oculos in se converterunt cum propter frequentem spectatissimorum grammaticorum commemorationem tum propterea quod quaestionem de Rhesi ipsius origine Hermanni Welckerique aetate studiose tractatam multum promovere videbantur: tamen nondum extitit qui discretis quae in Vaticano libro coaluerunt partibus sano iudicio viam muniret. ut autem discerni omnino scholia Vaticana possint efficit utilissimus etiam in vilissimis adnotatiunculis liber Laurentianus C, qui Rhesum ex diversae recensionis fide destitutamque omni veteris doctrinae ornatu propagavit, continet tamen cum in aliis tragœdiis tum etiam frequentius in Rheso notulas partim intra versus partim in marginibus positas quibus singulae voces explicantur. quae glossemata (vix enim alio nomine digna sunt) per se spectata nihili sunt, ac vel unico loco quo grammatici auctoritas adpellatur (S17 μαχρήνῃ σῶτως παροξύνει ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ κρηόλου) Leutzius fidem derogavit. iam vero eadem aut simillima certe haud raro etiam in Vaticano comparent, ornata aliquando rarissimae eruditionis floribus: veluti ad v. 419 in Laurentiano adscriptum esse nos testamur (neglexit enim Furia) ἄκωνσιν εἰδος ποταρίου, Vaticanus habet αὖ μὲν ποταρίου εἰδος — τινὲς δὲ ἐπὶ ἀνέυσσιν πόσεως et utramque explicationem exemplo ex comoedia sumpto inlustrat. coniecerit igitur quispiam superesse in Laurentiano exiles eiusdem commentarii qui in Vaticano minus decurtatus est reliquias. at improbamus proclivem opinionem, cum ei et Laurentiani vel potius archetypi codicis Φ natura in tot tragœdiis spectata refragetur, et singularis plane sed constans per magnum numerum ipsarum notularum indoles longe aliam commendat explicationem. nullum enim ex his scholiis uni convenit Rhesi loco, cui adscriptum est (praeter S73, quo Vaticanus caret, nullius pretii), contra omnia in vocabulorum notione definienda versantur, omnia lexicon sapiunt. atqui notissimum est eandem veterum grammaticorum doctrinam lexicis quae quotannis paene nova compilabantur inde a secundo p. Chr. n. saeculo ad ultima scholae Byzantinae tempora propagatam esse, neque quidquam miri habet si eadem vocabula ex diversis lexicis diversissima aetate similiter explicata offendimus, adprime autem congruit quod eadem

similesve explicationes hodie etiam et in aliarum tragoediarum scholiis et in lexicis prestant et, ut in uno nos contineamus, schol. 341, 419, 711, 789 cum Hesychio s. v. *πῶτα θυεσσι; ὀπαρῶς ὠχθησῶς*, peltæ descriptio totidem verbis repetitur ad Alcest. 498, et ex Harpocrate s. v. *πετρετρίχιν*, quem Diudorlium ad Rhesium adscripsit, ultro consequitur in schol. Alcest. 4134 Aristarchi nomen ex Aristotele esse corruptum nodum commemorari in re aperta; intrusas autem glossas esse a manu non nimis prudenti in commentarium Vaticanum uno sed eodem luculentissimo comprobatur testimonio. in scholio enim 36 postquam ex enchiridio mythologico, quod primo p. Chr. saeculo iam in usu fuisse demonstrari potest, variae quæ de Panis stirpe fuerant fabulae narratae sunt sequi debebat Apollodori de Panico terrore doctrina, quæ ex eodem enchiridio huc devenit: at dirimuntur partes coniunctissimæ exili eorundem Panicorum explicatione quæ simillimis verbis comprehensa etiam in Laurentiano comparet (p. 23, 6--11). semoveamus igitur totam hanc scholiorum classem variis temporibus per varias manus antiquo commentario inlatam. perscribimus scholiorum quæ huc referenda ducimus omnium numeros, in eis quorum vestigia in Laurentiano nulla sunt similitudine ducti: 2, 33, 36 (p. 23, 6--11), 58, 68, 177 (usque ad *ἔλυσεν ἀπὸ θυοῦ*), 207, 274, 282, 311, 322, 372 (*πεδύξεν*), 419, 430, 440, 442, 446, 469, 711, 724, 741, 785, 789, 817, 825, 855, quodsi cui in eis de quibus certo dici nihil potest aliter iudicare libuerit, nos quominus ea ad alteram classem referat non prohibemus; neque enim quidquam ad summam rei facit.

Alterius classis numeros non enotamus, quandoquidem præter scholia iam significata et tertiam de qua explicatius dicemus classem tota scholiorum moles uni homini adscribenda est, quem paraphrastam vocare licet. facile erat post luculentissimam Lehrsii disputationem cum in ceterarum tragoediarum scholiis tum in Rheso paraphrasin deprehendere manifestam, atque plurimum utilitatis ex hac cognitione perceptum iri confidimus, modo nequis perniciosissimo omnia ad eandem amussim exigendi studio quidquid de unius tragoediæ scholiis exploratum est ad omnes tuto transferri posse opinetur. de omnibus vero negari tutissime potest, extitisse unquam integram vel in solis canticis paraphrasin quales Homeri Pindari Lycophronis extant, nam eam Hecubæ interpretationem quam e Guelferbytano codice Dindorfius protraxit et si quæ similes sunt Moschopuli Thomæ Triclinii sordes, nequaquam in legendorum sed in confurendorum librorum numerum habemus, quandoquidem disci ab istis efflatæ Constantino-
polis magistrellis nihil potest, cum ne melioribus quidem veterum scholiorum codicibus quam quales hodie extant usi esse videantur. itaque grammaticus cui inutiles libri necessario legendi sunt plurimi a taedio isto plane supervacaneo abstinerebit, nisi recte refertur inter bestias quæ pulvere vesci gaudent.

Rhesi paraphrasta vetus ex eis dicendi formulis quibus distingui paraphrases Lehrsius exposuit duabus utitur saepe *οὐκ ἔστιν* et *τὸ ἔστιν*, semel *τὸ ἔστιν τῷ νόῳ*, semel *ὃ δὲ λέγει τοιοῦτον ἔστιν*; numquam invenitur *ὃ νόσ*, *ὃ λόγος* nedum *ὃ συνηΐς*. i nunc et compara in eodem libro servata Troadum scholia; intelleges cur de Rheso verba faciamus sola, nam ne hi quidem commentarii ex eodem fonte promanarunt. Rhesi igitur paraphrastam, sicut de aliis constat, prætereaque quod poetæ orationem totidem vulgaribus verbis reddebat addidisse constructionis sive perplexæ sive ambiguae explicationes et siquid aliud, veluti personarum quæ inducuntur

nomenclatio, brevem admittebat enarrationem cum certis quibusdam locis patefit tum parilis docet ieiunitas quae in his atque illis adnotationibus regnat: exquisitioris doctrinae nullum vestigium est, nullum grammatici nomen, nullum nisi Homericum testimonium comparet, ita ut utilitatem ex paraphrasi omnino non essenus percepturi nisi paucas servasset lectionis discrepantias. denique non mirabimur si in libro Vaticano nonnumquam eadem explicatio bis videtur proferri: factum enim est aut ubi duplex a paraphrasta proposita erat explicatio, repetita scilicet olim ad ipsum versum ea quam ille commendaverat, aut repetitis post longiorem paraphrasin singulorum vocabulorum interpretationibus: quod item ex interlinearibus glossis ortum est, quae contendimus satis illustrari arbitramur paucis exemplis excerptis. coniunctam habes grammaticam explicationem de trivio sumptam cum paraphrasi v. 247 ἐπεὶ καταρωθὲν γὰρ οἱ Φρύγες ὡς δειλοὶ, φησὶν ὅτι οὐ δεῖ παντελῶς ἀπυλᾶν τοὺς Φρύγας: ἔστι γὰρ ἐν αὐτοῖς θρόνος καὶ ισχίς, ὡς εἶδειξεν ὁ Ὀδύσεως. dixit de καὶ paraphratarum Lehrsius p. 21. v. 479 ἐν ἐρωτῶντι τοῦτο προνεκατέον οὐχ οὗτοι εἰσιν οἱ χρίσται τῶν Ἑλλήνων οἱ ἐνταῦθα ἐλθόντες: v. 381 ταῦτα πρὸς τὸν Ῥῆσον ἐπιστρέφοντες (ἀποστρ. V) λέγουσιν "ὦ μέγα βασιλεῦ", ἠρώντες δὲ δλονότι (δὲ V) αὐτόν. bis eadem proferri videntur locis qualis hic est v. 481 ὅμως (?) ἐλπίονμεν αὐτοῖς (αὐ τοῖς V) καὶ πολεμήμεν: ἡ δὲ κατὰ ἐξήγησις αὐτῆς καὶ οὐκ ἐκφυλλίζομεν αὐτοῖς ἀλλὰ πάντα ἀκονομεν καὶ ἄγαν ἐμφοροῦμεθα τοῦ κόπου μαχόμενοι αὐτοῖς: καὶ Ομηρος (sequitur s. 290). altera explicatio olim intra versus repetita nunc ante scholion legitur v. 361—64 paraphrasis haec est ἄρα καὶ ποτε, φησὶν, ὑποστρεφάντων τῶν Ἑλλήνων ἡμεῖς μετὰ εὐφροσύνης διαζήμεν καὶ δι' ὅλης ἡμέρας ἔχει καὶ τελέσει ἡ πόλις τοὺς ἐν τοῖς συμπόσις χροῦς τὰς τῶν κούλων φίλωνεικίας: λέγει δὲ τὰς προσώσεις ἀπὸ τῆς συνεδοχῆς: ἀνοπλάντους δὲ, τοῖς διὰ τοῦ ὄντος παρρησίους τὸν νόον. secuntur glossae ὑποδεξίαις: ὑποδεατικαῖς ἀπὸ τοῦ κούλου, λέγει δὲ τὰς προσώσεις ἀπὸ τῆς συνεδοχῆς, κούλων φίλωνεικίας κούλων ὄντων πύσεων: ἀνοπλάντους, τοῖς διὰ τοῦ ὄντος παρρησίους τὸν νόον. conferantur, nam excribere taedet. v. 251, ubi eximenda verba ὄντων Μυρτιάς ἐστὶν ὁ ἀπυλᾶν ἡμῶς, ὁ ἀδόκιμος glossa interlinearis: v. 183 ubi inde ab ἄλλως ipsa repetitur prior explicatio: 547 ubi ex dittographia concludimus fuisse qui recte intellegerent Iusciniam in Simeontis sanguinolento cubili cantare. superant similia minores etiam momenti. at magni refert scire quam antiquus fere fuerit paraphrasta. ac terminum certe post quem fuerit figere licet beneficio iterum laudandi libri Laurentiani. nam quos eadem stirpe oriundos praeter Laurentianum Kirchhoffius adhibuit Harleianum et Palatinum, ex eis Palatini nullam esse prae Laurentiani genuina scriptura auctoritatem sciunt hodie omnes nisi quis aut stultitia aut contumacia obcaecatus est: Harleianus interpolationem passus est ex Byzantino prioris familiae libro. itaque nos et in hac scriptione solo utimur Laurentiano, quem sollerter excussimus, et uteremur si nova Rhesi editio, qua opus non est, adornanda nobis esset: uno loco Laurentianus veram lectionem nobis obtulit, olim ex Aldina propagatam, expulsam a Kirchhoffio, receptam a Dindorfio tamquam Musuri conjecturam v. 278 ἄλλος γὰρ ἀλλῶς (ἄρχης veteri) κυρίας στρατὸν Στείχει φίλος σοι. sed in longe plerisque multo deteriorem Vaticano Laurentiani esse recensionem concedendum sane est (ne hac quidem in re Troades cum Rheso faciunt: Vaticani enim

conditam esse: quam cognitionem et per se magni facimas et maioris etiam olim fore momenti speramus institutis per omnium fabularum scholia similibus disquisitionibus.

Sed gravius aliquid sciri et paucioribus etiam ostendi posse lactumur. intexit paraphrasta suis notulis veterem commentarium, ex quo promanavit quidquid Rhesi scholiis praeter lexicorum fragmenta docti et antiqui inest. et huius quoque commentarii indoles in quamvis laceris reliquiis agnosci potest. scriptus erat ut rationem redderet signorum quibus Rhesi editio instructa erat, vel potius unici illius apud tragicos signi χ , de cuius aetate longe aliter atque Lehrsius iudicamus. signo autem illo notata erant sive absurde sive inproprie sive contra veterum usum dicta. explicationem signorum excipiunt refutationes earundem rationum, petitae sive ex eadem Alexandrinorum grammaticorum penu sive ex nova argumentatione (plerumque inepta) sive ex enchiridio illo mythologico cuius mentionem supra iniecinus. interit haud raro aut signi ipsius commemoratio aut explicatio aut denique refutatio: olim vero has tres partes ubivis extitisse prudentem non latebit. modo ne notissimi moris obliviscatur, quo grammatici eodem signo repetito omnes deinceps locos notabant qui ad solvendam difficultatem aut probandam observationem facerent. sic is qui signa posuit miratus est Rhesium, qui apud Homerum Eionei filius est, Strymone et Musa ortum dici, praesertim cum Musae ex vulgari opinione virgines essent et huius Musae ne nomen quidem esset indicatum (Terpsichoram nominavit Aristophanes in argumento secundum consuetudinem in Anaelectis Euripideis p. 185 explicatam). posterat igitur τὸ χ ad versus 347, 351, 393. explicationes signorum truncatae sunt, sed sufficit 351 τὸ ὄνομα τῆς Μούσης ὅσα εἶρησε, ῥησὶ δὲ ὅτι διαζώνουσιν διὰ τοῦ Στρυμόνος ὁ ποταμὸς ἔγκλον ἐποίησε. ῥησὶ δὲ ἐπλάσε(επ V) τὴν ἱστορίαν. plura e refutatione superant cum 347 tum 895 ubi Ialemus commemoratus est secundum nonnullos item Musae filius. sumpta haec omnia sunt ex enchiridio mythologico. similiter certabatur, neque id iniuria, de vigiliis a poeta non satis distinctis (verum vidit Aristarchus), quae quaestio coniuncta est cum enumeratione non minus perplexa astrorum. huc signa spectant 5, 529, 540. schol. 529, in quo Cratetis Parmenisci Menecratis Aristarchi λύσεις enarrantur, mutilum esse in ipso codice adnotatum est: illud trium partium vestigia servat (τὸ χ) ὅτι οἱ ἄρχοντες εἰς τρεῖς φυλακὰς νέμονται τὴν νύκτα διαπορεύσει δ' ἂν τις πῶς (ῥησὶ) "οἱ τετράμοιρον νυκτὸς φυλακῆν." πρὸς ὃ φητέον καὶ. idem luculenter probat a paraphrasta veterem commentarium compilatum esse, nam huius enarratio p. 20, 21 — 24 ex ea pendet explicatione quam illic legerat commendatam, neque aliter de p. 37, 3- 6 iudicari potest. quod ad v. 185 adscriptum est de Achilles equis quo spectaret non intellegeremus, si solum servatum esset: conlato v. 240 elucet opprobrio dari poetae quod et mutuetur equorum immortalitatem ab Homero et nihilo minus de equibus loquatur. 185 παρ' Ὀμήρου εἰλεψε τὴν ἱστορίαν· ῥησὶ γὰρ "ἄλκωντος τε γὰρ εἶπον 240. ὅτι θηλυαῖς: "Ομηρος "Ἐκθον καὶ Βελόν" καὶ "Προσεδάων ἐπὶ γυτῶς." διὸ τὸ χ . veri simile igitur ad v. 7 (p. 20, 25) olim vituperatum fuisse quod poeta quae apud Homerum de Agamemnone dicta erant ad Hectorem transtulit. eiusdem generis sunt notae v. 28 de Europa Sarpedonis matre et v. 36 de Cronio Pane. utrobique larga extat refutatio ex enchiridio sumpta, unde lucem accipit v. 342 ἰδικῶς τὴν Ἀδράστειαν Αἰὼς φησι παῖδιν, ἄλλων τροφὸν τοῦ Αἰὼς φασκόντων, illustratur ratio exemplis; sequitur refutatio ἐνισι ἐτέρην μὲν Ἀδράστειαν φασιν ἐτέρην δὲ Νέμεσιν.

commemoret, minorem natu neminem. deinde alius extitit grammaticus qui in priore commentario novem extruxit refutatis quantum potuit dubitationibus, servato Euripidis nomine; hic Alexandrinorum grammaticorum sententias ab adversario tantum accepit, praeterea ex enchiridio illo post Apionem (schol. v. 28) ante Theocriti scholia (v. 36 cum Dindorfii nota) composito hausit. huius denique commentario pro fundamento usus est paraphrasta. iam reminiscamur argumenti, quo solo docti eramus fuisse qui de Rhesi origine dubitarent: τοῦτο τὸ δῆγμα ἐννοεῖται ὡς διδασκαλίας, Εὐριπίδου δὲ μὴ εἶναι, τὸν γὰρ Σοφοκλεῖον μᾶλλον ὑπογράψαντα γράσαντα. ἐν μέντοι τῇ διδασκαλίᾳ ὡς γράσαντα ἀντιγράφεται, καὶ ἡ περὶ τὰ μετέχοντα δὲ ἐν τῷ πολυπραγμοσύνῃ τὸν Εὐριπίδην ὁμολογῇ. agnoscimus facile eosdem homines, alter dubitationem movet, a qua alieni fuerunt Aristophanes Aristarchus Crates (de Parmenisco dubitari potest), alter satis eam credit refelli e studio astrorum, quod quantas turbas excitasset e scholiis noverat, et ex didascaliarum testimonio, quod ei haud dubie ex Aristophanis argumento etiam integro innotuit. uter perspicacior fuerit nolumus fusius persequi: constat hanc tragoediam circa Demosthenis aetatem ex imitatione cum Sophoclis tum Euripidis ortam esse Athenis. at unum adumbrare iuvat. quaeviserit quispiam, ex caecis praecipue quorum ferox haec actus est Sophoclis admiratoribus, quomodo is qui tot ac tam gravia vitia Rheso exprobravit de Sophoclea cogitare potuerit imitatione, desiderari praeterea in scholiis, quod neglegi sane non debebat, imitationis illius testimoniis adstructae documenta. respondemus nec hoc iure dici, quoniam vestigium monstratae olim imitationis quamvis tenue et truncatum superest ad v. 105, ubi ad verba εἰθ' ἤσθ' ἀνὴρ εὐβουλος ὡς δρᾶσαι γερὶ adnotata est ἐμπλεῖν ὁ Σοφοκλῆς φησιν "εἰθ' ἤσθ' αὐτῶν ἐργα τῶν λόγους ἔσθ." sed hoc sane ambiguum; contra manifestum est Rhesium adplicatam esse magna ex parte ad imitationem Pastorum Sophocleae. namque ibi quoque scaena erat in castris Troianis, argumentum duplex, et Protesilai et Cyceni interitus: haec nihili essent, sed accedit quod eorum audimus de pecoribus suis multa narrantem paene nimis rustice, ita ut Hermannus coniecerit quarto loco actam esse tragoediam (quod missum faciendum est): unus autem e pastorum describit adpropinquantem Cyceni exercitum 459 ἐωθινὸς γὰρ πρὶν τῷ κλισίων ὄρεϊ Θάλλων χυμάρεις προσέρχων νεοσπᾶθα Εἰδὼν στρῆτὸν στεῖχοντα περὶ κλισίων πέτρων. hinc totus pendet Rhesi nuntius, ac persentiscimus profecto parum cautam imitatoris artem ubi Hectorem temere effluisse audimus 206 ἦ πόλλ' ἄρ' ὅστις σκευὴ πρόσκειται φρενί. καὶ γὰρ τὸ πᾶντα δασύεται τευχεσφόροις Ἦκεν εὐλας ἄρ' ἐλθὼν κτε. porro nihil est quod in Rheso legenda plus taedii moveat quam tumidissima et Hectoris et Rhesi gloriatio: at Sophocles consimili artificio barbaros mores pinxerat, nec dubitamus magno poetae bene cedere potuisse, quod in plumbeo imitatore bilem movet. supersunt e Cyceni ventosis minis haec aliena quidem a solita tragoediae grandiloquentia sed non indigna summo Britannorum tragico aut Goethio iuvene 458 καὶ μὲν ὑβρίζων δ' αὐτίκα ἐκ βάθρων ἔλῳ Πυτῆρι κροῖον γλῶσσόν ὑπὸ πύλῳ ποδῶ.

Ita sensim ex molesto scholiorum situ in lactissimos tragoediae campos delati sumus. speramus nos demonstrasse, non solum oportere ut scholia studiosius quam fieri solet tractentur, sed etiam hauriri inde posse quod gustu non sit insuave. sed scimus via nos duxisse lectores salebrosa et pulverulenta. quid quod veremur ne disputatunculam nostram perlecturi sint vel duo vel nemo. quodsi tamen duos illos inventuri simus, ut gratum eis faciamus, ceteri autem

ne nimio fastu scholiorum studium contemnant vera prodeunt margaritula quae in chelud multo etiam deterioribus et ex parte plane putidis magnus etiam in nostra arte deus Casus nobis obtulit. obferet sine dubio plura eiusdem generis occupantibus, sed non nisi quae reuerentibus: τῶ γὰρ ποσειδῶνι καὶ θεῷ ἑλλήνων.

Ad Aristidis Periclei scholiasta (p. 185 Dind.) adscripsit τοὺς δὲ αὖτε σπαραγμοὺς τοῦ ἐν Σαύῳ τὰ ὄνοματ' αὐτὰ Ἀνδροτίωνος.

Σοφιστὰς Ἀντιφραστὴς	ex Erechthide I
Σοφιστὴς ἐκ Κούρων, ὁ ποιητής	ex Argeide II
Ἀνδράδης Κωδωνόχωνος	e Pandionide III
Κρέων Σαχυβοσίδης	ex Leontide IV
Περικλῆς Νόστρεως	ex Acamantide V
Γαυλῶν ἐκ Κερκείων	ex Acamantide V
Κυλλίστρατος Ἀλκρινεύς	ex Oeneide VI
Ξενοφῶν Μελιτεὺς	ex Cecropide VII

dolebamus cum Ioanne Gustavo Droysenio qui de hoc scholio praefare disputavit (Herm. IX 1): fuere complures qui ineptire malleti unicum denorum praetorum laterculum qui et plenus olim fuisset et pagorum nomina adderet et sacratum tribuni ordinem servaret librarii socordia mutilatum esse, non una de causa scire cupiebamus quatenam ex tribus reliquis tribubus illo anno praetorem non dedisset, Pericle et Glaucone ex Acamantide creatis, tollit dolorem, satisfacit cupidini, confutat, si opus est, ineptias supplementum scholii quod in codice Marciano 423 legimus

Γλαυκίτης Ἀλκρινεύς	ex Hippothentid VIII
Κλειτοφῶν Θερμαῖος	ex Antiochide X

alterius viri nomen in codice corruptum est in hunc modum Κλωνατὴς Ἀθηνεύς, utrumque aliunde nos certe non novimus, carebat tribuli inter praetores Acantis.

Idem codex post scholion Miltiadis quod apud Dindorfium p. 547 9--15 legitur et vulgaria ex Hesiodo de Geryone narrat ita pergit οὕτω γὰρ ἔσαν ἰδὲ τῶν μαχρητῶν καὶ Ἀσπιδίως ἐν Ἡρακλείδῃσι χινιττόμενός ποῖς καὶ λεγὼν οὕτως. ἐκείθεν ἤρμενος ἡβηκίμωρος βούς ἦλθεν ἀπ' ἐσχατιῶν γαίης ὠκεανὸν περᾶσαι ἐν διπλῇ γενεᾷ λέγων βούτῃρας τ' ἄδλίως αὐτοῖσι δεσποτῶν τε τρωατῶν· τρία δόρα πᾶλλοντα χερσίν· τρία δὲ τῆς σάκας προτεῖνον τρεῖς δὲ τῆς ἐπιτορονοσεστειχισσασθαι βίαν καὶ τὰ ἔξῃς — οἱ γὰρ ῥακίον ὅτι γ' ἡσσαν ἔργον ὃ δὲ ὅτι γ' ἰδὲ τῶν ἐνεοντο ἰλλήλοις ἐμμερεῖς καὶ τὸν τρόπον καὶ τὴν θέσιν (l. θέσιν) supersunt haec ex docto mythographi libello qualem Palaephatus condidit, vulgus indoctum et olim et hodie libentissime legit, quo non solum fabulae defleantur donec cum naturae legibus congruant, sed etiam veterum scriptorum testimonia eisdem interpretationis artificibus coguntur ut sapientiam rationalistarum (dicat enim Lobeckiane loqui) profiteantur, nec tamen succensebimus docto deliranti homini cum Aeschyli carmen ei debeamus excerptum e tragedia cuius praeter nomen paene nihil servatum erat; alparet facile frustulum nos tenere cantici quo Herculis labores celebrabantur a filiis supplicibus seu quicunque alii eorum tragediae componebant; simile carmen quod σπαραγμοὺς γαυλῶν vocat chorus Euripideus in Hercule cantat, ac scimus alterum eiusdem generis Temenidis infuisse, Geryones autem

qualis hoc loco describitur notus est cum ex vasculis pictis laud paucis, quorum nonnulla Aeschylo aequalia sunt, tum ex poetarum versibus, velut ex ipso Aeschylo Agam. 870. quo magis mirati sumus G. Loeschkiū eximiam disputationem quam de vasculis Minervam nascentem exhibentibus nuper edidit nugacissimo invento deformasse: serio adfirmat, abusus etiam Aristophanis quem non intellexit versu Acharn. 1082, vascula illa secundum Corinthiacum exemplum picta esse cum Athenienses Geryonem trigeminum non crediderint. sed notare sufficit errorem, quem invito putamus excidisse: nam ne Loeschkius deliramenta istorum amplectatur qui vaseula Attica ex poeseos et litteraturae Atticae ignorantia commodissime explicari opinantur sane non veremur. carmen Aeschyleum, nisi melior codex Aristidis reperitur, perpoliri nequit: unum locum quem corruptum repetimus acutiores oculi fortasse primo adpectu sanabunt: nos multa temptavimus, sed quae nobis ipsis non diu satisfacerent. τρεῖς τ' αὖτε illud v. 4, in quo τρεῖς Adolfus Kiesslingius latere vidit, aliter non est corrigendum: v enim ita pictum est ut ligatae ei olim litterae vestigium supersit, quod typis imitari non possumus.

Accipite tandem, cives academici, versus Aeschyleos, lactamini quamvis minuto reliquiarum augmento quas parca nimis Fortuna ex eius poetae tragoediis nobis concessit quo pares paucissimos maiorem nullum hic terrarum orbis vidit

ἐκείθεν

ὄρμενος ὀρθόκερως ῥοῶν ἤλασ' ἀπ' ἐπ' ἡρώτων
 γαίης ὠκεανὸν περὶ σῆς ἐν δεπνι χροσὶ λάτῳ,
 ῥοπῆράς τ' ἀδίκους ἐκτείνε δεσπότην τε τρεῖς ἄνδρα
 5 τὸν τρεῖς δόξη πάλλοντα χερσὶ, τρεῖς δ' ἰατῆρ'
 σάκκη προτείνων τρεῖς τ' ἐπισσείων λόφους
 ἔσταν' ἵσος Ἄρει βίαν . . .

Dabamus Gryphiae. Id. Iun.

I. SCHOLAE THEOLOGORUM.

PROFESSORUM ORDINARIORUM.

Dr. F. GÜL, HANNE, p. r. o.

H) Publice de mentis humanae natura disseret historico-scientice et tunc in hominis supremum secundum doctrinam Christianam exponet die Merc. hor. V. — H) Privatum H) maximos doctrinae Christianae locos de deo, de mundo, de homine, de salute per Christum assequenda adumbrabit bis p. h. hor. XII. 2) theologiam practicam tradet dieb. Lun. Merc. jov. hor. XII.

Dr. C. WIESELER, p. r. o.

H) Publice seminari theologicæ exercitationes in Novo Testamento interpretando moderabitur die jov. hor. VI. — H) Privatum H) tria priora evangelia usque ad historiam passionis Christi interpretabitur quater p. h. hor. X; 2) vitam Iesu Christi adumbrabit quater p. h. hor. XII.

Dr. O. ZOECKLER, p. r. o.

H) Publice seminari theologicæ exercitationes ad historiam ecclesiasticam pertinentes moderabitur die Lun. hor. VI. — H) Privatum H) historiam ecclesiae temporum recentiorum inde a rerum sacrarum reformatione tradet sexiens hor. IX; 2) theologiam symbolicam exponet quinquens p. h. hor. III.

Dr. H. CREMER, p. r. o.

H) Publice 1) de morte ac resurrectione Iesu Christi salutifera disseret die Merc. hor. X; 2) seminari theologicæ exercitationes ad theologiam dogmaticam pertinentes moderabitur die Mart. hor. VI; 3) exercitationes societatis homileticae moderari perget die Merc. hor. VI. — H) Privatum ethicam Christianam docebit quinquens p. h. hor. XI.

Dr. I. WELLHAUSEN, p. r. o.

H) Publice seminari theologicæ exercitationes Hebraicas moderari perget die Ven. hor. VI. — H) Privatum H) isagogen in V. T. libros propheticos et poeticos tradet dieb. Merc. et Sat. hor. XII, die Lun. hor. V; 2) prophetas minores interpretabitur quinis p. h. scholis hor. IV.

II. SCHOLAE IURECONSULTORUM.

1) PROFESSORUM ORDINARIORUM.

Dr. L. F. BEHREND, p. p. o. doc.

I) Publice in seminario iuridico exercitationes iuris Germanici moderabitur die Mart. hor. V et VI. II) Privatum I) ius Germanicum privatum cotidie hor. IX; 2) ius comerci, ius cambiale et maritimum quinquies p. h. hor. X docebit.

Dr. C. F. W. I. HAEBERLIN, p. p. o.

I) Publice exercitationes criminales instituet die Sat. hor. XII. — II) Privatum I) historiam imperi et iuris Germanici quinquies p. h. hor. X; 2) ius criminale quinquies p. h. hor. XI tradet.

Dr. H. BURCKHARD, p. p. o.

I) Publice in seminario iuridico exercitationes iuris Romani moderabitur die Ven. hor. V et VI. II) Privatum pandectas docebit cotidie hor. XI et XII.

Dr. E. R. BIERLING, p. p. o.

I) Publice exercitationes, quae ad ius canonicum spectant, instituet die Merc. hor. XI et XII. II) Privatum processum criminalem tractabit quaternis p. h. scholis hor. XII.

Dr. E. HOELDER, p. p. o.

I) Publice in seminario iuridico exercitationes iuris Romani moderabitur die Iov. hor. V et VI. — II) Privatum I) historiam et institutiones iuris Romani privati docebit cotidie hor. XII et die Merc. hor. XI; 2) de Romanorum iudiciis privatis disseret binis p. h. scholis.

2) PROFESSORIS EXTRAORDINARI.

Dr. M. E. ECCIUS, p. p. o.

I) Publice in seminario iuridico exercitationibus, quae ad ordinem iudiciorum privatorum spectant, praeerit die Sat. hor. V et VI. — II) Privatum de iure Borussiae civili disseret quinquies p. h. hor. IV.

III. SCHOLAE MEDICORUM.

D. PROFESSORUM ORDINARIORUM.

Dr. H. C. A. PERNICKE, p. r. o. m.

1) Publice de morbis mulierum disset die Merc. hor. V. — 2) Privatim et publicas exercitationes clinicas et polyclinicas obstetricias operationes, quae in phantomate instituendas moderabitur dieb. Lun. Iov. Sat. hor. VIII, ceteris dieb. hor. XII.

Dr. WILHUS BUDGE, p. r. o. m.

1) Publice de organis sensuum disset die Ven. hor. IX. — 2) Privatim 1) anatomiae corporis humani partem primam tractabit quater p. h. hor. IX. 2) exercitationes anatomicas moderabitur sexiens hor. X et XI et II et III.

Dr. F. GROHÉ, p. r. o. m.

1) Publice de tumoribus disset semel p. h. hor. VI. — 2) Privatim 1) pathologiam et therapiam generalem adiuncturus anatomiam pathologicam generalem tradet dieb. Lun. Mart. Merc. Iov. Ven. hor. V; 2) cursum anatomiae et pathologiae practicum instituet dieb. Lun. et Iov. hor. XII, dieb. Merc. et Sat. hor. VIII et IX.

Dr. ER. MOSLER, p. r. o. m.

1) Publice de febris morbis disset semel p. h. hor. def. — 2) Privatim 1) pathologiae et therapiae partem alteram docebit dieb. Lun. Mart. Iov. hor. VIII. 2) de diagnostica physica agat bis p. h. hor. IX; 3) exercitationes clinicas et polyclinicas medicas moderabitur dieb. Lun. Mart. Iov. Ven. inde ab hor. IX cum dimid. reliquis diebus inde ab hor. X usque ad hor. XI.

Dr. C. HUETER, p. r. o. m.

1) Publice de operationibus in capite instituendis disset dieb. Merc. et Ven. hor. IV. — 2) Privatim 1) chirurgiam generalem experimenta et demonstrationes adhibuitur docebit dieb. Lun. Mart. Iov. hor. IV; 2) exercitationes clinicas et polyclinicas chirurgicas moderabitur dieb. Lun. Mart. Iov. Ven. inde ab hor. X et dimid. dieb. Merc. et Sat. inde ab hor. XI usque ad hor. XII.

Dr. L. LANDOIS, p. r. o. m.

1) Publice disquisitiones physiologicas et histologicas eorum commilitonum, qui in rebus physiologicis et histologicis iam magis versati sunt, moderabitur cotidie hor. def. — 2) Privatim physiologiae experimentalis partem alteram docebit dieb. Lun. Mart. Merc. Iov. Ven. hor. XII.

DR. R. SCHIRMER, P. P. O.

I) Publice de capitibus selectis ophthalmologiae disseret die Lun. hor. III.
II) Privatum I) exercitationes ophthalmoscopicas moderabitur dieb. Iov. et Ven. hor. V;
2) exercitationes operationum in oculis instituendarum moderabitur dieb. Mart.
et Ven. hor. III; 3) exercitationes clinicas ophthalmiatricas instituet dieb. Merc.
et Sat. hor. III, hominesque oculorum morbis affectos extraneos monstrabit cotidie
hor. XII.

DR. A. EULENBURG, P. P. O.

I) Publice morborum systematis nervosi partem alteram docebit die Lun.
hor. II. — II) Privatum I) artem formulas medicas componendi et dispensandi,
practicas exercitationes adiuncturus tradet dieb. Mart. et Iov. hor. II; 2) electro-
therapiam demonstrationes additurus tractabit dieb. Merc. et Ven. hor. II.

2) PROFESSORUM EXTRAORDINARIORUM.

DR. C. EICHSTEDT, P. P. E.

I) Publice exercitationes obstetricias in phantomate instituet die Merc.
hor. II. — II) Privatum I) de morbis cutaneis demonstrationes practicas additurus
disseret dieb. Lun. et Iov. hor. II; 2) de morbis syphiliticis item demonstrationes
practicas adiuncturusaget dieb. Mart. et Sat. hor. II.

DR. G. HAECKERMANN, P. P. E.

I) Publice de hygieine publica et politia medica disseret dieb. Mart. et Sat.
hor. II. — II) Privatum de medicina forensiaget dieb. Lun. Merc. Ven. hor. II.

DR. RUD. ARNDT, P. P. E.

I) Publice anthropologiam universalem tradet bis p. h. hor. def. — II) Privatum
psychiatriam universalem et specialem demonstrationes clinicas adiecturus
docebit dieb. Lun. Mart. Ven. hor. IV.

DR. P. VOGT, P. P. E.

I) Publice de fracturis et luxationibus disseret dieb. Lun. et Mart. hor. V. —
II) Privatum exercitationes propaedeuticas chirurgicas moderabitur adhibita poli-
clinice chirurgica infantum aegrotorum cotidie hor. II.

3) PRIVATIM DOCENTIUM.

DR. A. BENGELSDORFF, PRIV. DOC.

Publice de nutrimentis et de diaetetice disseret dieb. Merc. et Sat. hor. IX.

Dr. P. KRÄBLER, priv. doc.

Privatim 1) paediatricen tradet dieb. Merc. et Sat. hor. III. — 2) infantum et ætiosos extraneos monstrabit eod. hor. XII.

Dr. F. HAENSCH, priv. doc.

Privatim 1) exercitationes clinicas propædæuticas moderabitur bi. p. h. hor. VI. — 2) pathologiam et therapiam docebit ter p. h. hor. VIII.

Dr. F. SOMMER, prol., priv. doc.

Privatim elementa anatomiae comparatae tractabit dieb. Merc. et Ven. hor. IV.

Dr. M. SCHUELLER, priv. doc.

Privatim anatomiam chirurgicam in corpore humano et vivo et mortuo tractabit dieb. Iov. et Ven. hor. V.

Dr. F. DE PREUSCHEN, priv. doc.

Privatim 1) theoriam artis obstetriciae docebit dieb. Lun. Iov. Sat. hor. XII. — 2) pathologiam et therapiam puerperi tractabit dieb. Lun. Iov. hor. VI.

Dr. A. BUDGE, priv. doc.

Privatim 1) osteologiam et syndesmologiam tractabit die Lun. Merc. Iov. hor. V. — 2) anatomiam microscopicam tradet die Mart. et Merc. hor. V, die Sat. hor. IX.

IV. SCHOLAE PHILOSOPHORUM.

1) PROFESSORUM ORDINARIORUM.

Dr. F. F. C. E. SUSEMHL, p. p. o. dec.

I) Publice Demosthenis orationem in Midiam interpretabitur dieb. Merc. et Sat. hor. XII. — II) Privatim historiam prosae Graecae enarrabit dieb. Lun. Mart. Merc. Iov. hor. V. — III) Privatissime sed gratis exercitationes Aristotelicas vel Platonicas moderari perget bis p. h. hor. def.

Dr. G. F. SCHOEMANN, p. p. o.

Propter senectutis infirmitatem scholas promittere nequit.

Dr. F. L. HUENEFELD, p. p. o.

I) Publice examinatorium de rebus chemicis et mineralogicis habebit dieb. Lun. et Mart. hor. XII. — II) Privatim 1) oryctognosiam docebit dieb. Merc. et Iov. hor. XII. — 2) mineralogiae historiam tradet dieb. Ven. et Sat. hor. XII.

DR. E. BAUMSTARK, p. p. o.

I) Gratis et privatissime conversationes de oeconomia nationali offert binis horis definiendis habendas. — II) Privatim I) de conservanda securitate publica disseret dieb. Merc. et Iov. hor. IV; 2) politicam oeconomiam tradet cotidie hor. III.

DR. A. HOEFER, p. p. o.

I) Publice poema Saxonicum 'Heliand' ex ed. M. Heynii interpretabitur dieb. Mart. et Ven. hor. XII. — II) Privatim grammaticae comparatae capita selecta tradet dieb. Lun. Merc. Iov. hor. XII.

DR. A. H. A. I. MUENTER, p. p. o.

I) Publice plantas cryptogamicas illustrabit die Iov. hor. V et VI et die Ven. hor. V. — II) Privatim pharmacologiam docebit dieb. Lun. et Mart. hor. V et VI.

DR. F. C. O. L. B. DE FEHITZSCH, p. p. o.

I) Publice de calore dissert dieb. Merc. et Sat. hor. XII. — II) Privatim physices experimentalis universalis partem eam tractabit, quae in viribus centralibus nec non polaribus versatur, dieb. Lun. Mart. Iov. Ven. hor. XII.

DR. A. H. BAIER, p. p. o.

I) Publice de Schleiermacheri et Hegelii doctrina disseret die Sat. hor. XI. — II) Privatim I) psychologiam tradet dieb. Lun. Mart. Iov. Ven. hor. IX; 2) philosophiam religionis docebit dieb. Lun. Merc. Sat. hor. XII. — III) Privatissime sed gratis societatis philosophicae exercitationes moderari perget Kantii Criticen puram hanc in rem adhibiturus die Sat. hor. V.

DR. H. LIMPRICHT, p. p. o.

I) Publice de selectis quibusdam chemiae locis disseret semel p. h. hor. def. — II) Privatim I) chemiae partem secundam tradet sexiens p. h. hor. III; 2) praxin chemicam una cum professore Schwanert instituet senis et duodenis et tricenis p. h. hor. def.

DR. GÜLL. AHLWARDT, p. p. o.

I) Publice grammaticam linguae Arabicae docebit dieb. Lun. et Iov. hor. IV. — II) Privatim I) Etharirii consensus aliquot interpretabitur dieb. Mart. Merc. Ven. hor. IV; 2) grammaticam linguae Hebraicae tractabit dieb. Lun. et Iov. hor. V.

DR. TH. HIRSCH, p. p. o.

I) Publice exercitationes seminari historici tum historicas tum geographicas illas die Mart. hor. VI et VII vespert., has die Sat. hor. VIII et IX moderari perget. II) — Privatim I) historiam aetatis Polybianae tradet dieb. Lun. Mart. Iov. Ven. hor. VIII; 2) geographicam physicam et politicam Americae docebit dieb. Lun. Mart. Iov. Ven. hor. IX.

Dr. A. FREUNER, p. p. o.

I) Publice 1) exercitationes archaeologicae et mythologicae moderabitur semel p. h. hor. def.; 2) exercitationibus epigraphicis et historicis praesent semel p. h.; 3) de fontibus mythologiae et historiae Graecae dissert. bis p. h. hor. V. - II) Privatum mythologiam Graecam tradet historicamque religionis Graecorum adumbrabit ter p. h. hor. V.

Dr. A. KIESSLING, p. p. o.

I) Publice in seminario philologico interpretabitur Plauti Trinumnum die Merc. hor. X et XI. - II) Privatum 1) encyclopaediam et methodologiam litterarum antiquarum enarrabit quinquies hor. IV; 2) Horati sermones interpretabitur ter hor. X.

Dr. GÜL SCHUPPE, p. p. o.

I) Publice exercitationes philosophicas moderabitur die Merc. hor. VI. - II) Privatum historiam philosophiae inde a Cartesio enarrabit dieb. Lun. Mart. Iov. Ven. hor. VI.

Dr. H. ULMANN, p. p. o.

I) Publice in seminario historico exercitationes ad historiam medii aevi temporumque recentiorum pertinentes moderabitur die Merc. hor. VIII et IX. - II) Privatum res in Europa gestas inde ab anno 1815 enarrabit dieb. Lun. Mart. Iov. Ven. hor. XII.

Dr. GÜL. THOMÉ, p. p. o.

I) Publice seminarii mathematici exercitationes moderabitur die Merc. hor. X et XI. - II) Privatum 1) mechanicam analyticam docebit dieb. Lun. et Iov. hor. X et XI; 2) geometriam analyticam exponet dieb. Mart. et Ven. hor. X et XI.

Dr. H. SCHWANERT, p. p. o.

I) Publice 1) historiam chemiae enarrabit die Sat. hor. XI; 2) repetitorium et examinatorium chemiae pharmaceuticae offert dieb. Iov. et Ven. hor. IV et V habendum. - II) Privatum 1) pharmaciae partem priorem exponet dieb. Lun. Mart. Merc. Iov. hor. VIII; 2) chemiam analyticam docebit dieb. Ven. et Sat. hor. VIII; 3) praxin chemieam una cum professore Limpricht instituet senis et duodenis et tricenis p. h. hor. def.

Dr. V. DE WILAMOWITZ-MOELLENDORFF, p. p. o.

I) Publice 1) in seminario philologico interpretanda proponet a) Tibulli carmina die Iov. hor. III et b) Platonis Critiam die Sat. hor. X et XI; 2) tragodumena enarrabit dieb. Mart. et Ven. hor. III. - II) Privatum Pindari carmina interpretabitur dieb. Lun. Mart. Iov. Ven. hor. IX.

DR. A. GERSTAECKER, P. P. O.

I) Publice animalia in corpore humano parasitice degentia tractabit die Ven. hor. X. — II) Privatum animalium morphologiam generalem et comparatam docebit dieb. Lun. Mart. Merc. Iov. hor. II.

2) PROFESSORUM EXTRAORDINARIORUM.

DR. BERNH. SCHMITZ, P. P. O.

I) Publice Calderoni tragoediam *La vida es sueño* (Teatro Escogido, ed. Brockhaus, t. I, 1876) interpretabitur praefaturus, quantum e re erit, de studio linguae Hispanicae die Iov. hor. II et III. — II) Privatum litterarum Anglicarum praecipue medii aevi docebit dieb. Lun. et Mart. hor. II et III; 2) seminarium philologiae Franco-Gallicae et Anglicae eo ordine moderabitur, ut binis horis in utraque lingua disputationes dissertationesque alias voce alias per scripturam faciendas curaturus sit die Merc. hor. II et III, die Sat. hor. X et XI.

DR. C. IESSEN, P. P. O.

Ab officio scholas per hoc semestre habendi liberatus est.

DR. M. SCHOLZ, P. P. O.

I) Publice exercitationes mineralogicas instituet bis p. h. hor. def. — II) Privatum I) geognosiam docebit quater p. h. hor. def.; 2) mineralogiam tractabit cum pharmaciae et medicinae studiosis bis p. h. hor. def.

DR. B. MINNIGERODE, P. P. O.

I) Publice exercitationes in seminario mathematico moderabitur die Sat. hor. X et XI. — II) Privatum I) theoriā aequationum algebraicarum tradet quater p. h. hor. IX; 2) theoriā mathematicam electricitatis et magnetismi exponet quater p. h. hor. X.

DR. F. BAUMSTARK, P. P. O.

I) Publice I) analysin volumetricam docebit semel p. h. hor. def.; 2) de materiae commutatione chemica in usum medicinae studiosorum disseret die Sat. hor. XII. — II) Privatum chemiam forensem tradet dieb. Mart. et Merc. hor. IV.

DR. AL. REIFFERSCHIED, P. P. O.

I) Publice exercitationes seminari Germanici moderabitur ita, ut sodalibus extraordinariis Gotfridi poema 'Tristan und Isolde' interpretandum proponat die Sat. hor. III, sodales ordinarios exerceat tum Pleieri poemate 'Tandarois und Flordibel' critice tractando tum Goethei carminibus selectis interpretandis die Lun. hor. X et XI. — II) Privatum historiae litterarum Germanicarum partem priorem usque ad finem saeculi XVI enarrabit dieb. Mart. Iov. Ven. hor. XI. — III) Privatissime exercitationes Goticas instituet die Merc. hor. III.

3) PRIVATIM DOCENTIUM.

Dr. C. TH. PYL, priv. doc.

Privatissime sed gratis 1) de selectis partibus historiae artium secundum monumenta, 2) de antiquitatibus Pomeraniae nec non de doctrina numerorum insigniumque secundum monumenta artium litterarumque disputationes moderabitur bis p. h. hor. XI.

Dr. F. VOGT, priv. doc.

1) Publice exercitationes Theodiscas moderabitur bis p. h. hor. VIII.
II) Privatim antiquissima carmina Theodisca interpretabitur bis p. h. hor. VIII.

Dr. CHR. LUETJOHANN, priv. doc.

Publice exercitationes Latine scribendi moderabitur die Lun. hor. III.

Dr. R. MÜCKE, priv. doc.

1) Publice 1) de doctrinis, quae appellantur socialismus et communismus, disseret semel p. h. hor. det.; 2) de statistica morali ager semel p. h. hor. def. — II) Privatim 1) principia ac fundamenta artis politicae tractabit ter p. h. hor. def.; 2) oeconomiae politicae capita nonnulla exponet ter p. h. hor. def.

ARTIUM MAGISTRI.

G. BEMANN, concert. music. director, 1) Publice 1) cantum ecclesiasticum docebit bis p. h. hor. def.; 2) exercitationes cant. moderari perget bis p. h. hor. VI et VII; II) Privatim 1) contrapunctum et componendi artem tradet; 2) commilitonibus offert cantandi lectiones.

E. WEILAND publice artem delineandi docebit quater p. h. hor. def.

H. RANGE 1) exercitationes gymnicas moderandi viam muniet die Mart. hor. VIII vesp.; 2) exercitationes gymnicas moderabitur binis p. h. hor. vesp. def.; 3) instrumenta, quae ad corpora exercenda adhibeantur, cognoscenda curabit hor. def.; 4) artem rudibus batuendi docebit hor. det.

INSTITUTA PUBLICA.

Bibliotheca academica, cui praesunt HIRSCH Prof., Dr. PERLBACH, I. Cust., Dr. VOGT, II. Cust.,

Dr. SCHWENKE, III. Cust., dieb. Lun. Mart. Iov. Ven. h. XI—4, dieb. Mer. et Sat. h. II—IV studiosis patebit.

Museum litterarium curant Professores ZOECKLER, BURKHARD, LANDOIS, LIMPRICHT, ULMANN.

Seminari theologicæ exercitationes reguntur ab ORDINE THEOLOGORUM.

Societatis homiletico-catecheticae studia ac labores moderabitur CREMER Prof.

Seminari iuridici exercitationes moderabuntur BURCKHARD Prof. BEHREND Prof. HOELDER Prof.
ECCIS Prof.

Theatrum anatomicum administrat BUDGE Prof. assistente SOMMER Prof., qui Prosect.
munere fungitur, adiutore A. BUDGE Dre.

Museo anatomico praepositus est BUDGE Prof. adiutoribus SOMMER Prof. et A. BUDGE Dre.

Instituto physiologico praepositus est LANDOIS Prof.

Instituto pathologico-anatomico praepositus est GROBE Prof. adiutore BEUMER Dre.

Museo pathologico-anatomico praepositus est GROBE Prof. adiutore BEUMER Dre.

Collectis praeparatis pharmaceuticis praestet EULENBURG Prof.

Noëocomio Universitatis praesunt MOSLER Prof. et HUETER Prof. — administr. KIRCHEFFL —
calculatore STREMPER assistentibus HUETER Dre. et I. HOEFMEIER Dre. — adiutoribus
MELTZ Dre. et GERLOFF.

Instituti clinici medici curam habet MOSLER Prof. assistente TILLESSEN Dre. — adiutore
GOERL.

Instituti clinici chirurgici curam habet HUETER Prof. assistente SCHUELLER Dre. —
adiutore GUENTHER.

Instituti ophthalmiatrici curam habet SCHIRMER Prof. assistente STRUEBING Dre.

Instituti obstetricii curam habet PERNICE Prof. assistentibus REINHARDT Dre. et M. HOF-
MEIER Dre.

Instrumenta, quae ad physicam pertinent, custodit DE FILLITZSCH Prof.

Seminari mathematici exercitationes moderabuntur THOMÉ Prof. et MINNIGERODE Prof.

Instrumenta astronomica custodit THOMÉ Prof.

Museo zoologico praestet GERSTAECKER Prof.

Museo botanico praepositus est MUENTER Prof.

Hortum botanicum curant MUENTER Prof. et Dr. GOETZE, inspector.

Seminario zoologico-botanico praestet MUENTER Prof.

Museo mineralogico praepositus est HUENEFELD Prof. adiutore SCHOLZ Prof.

Institutum chemicum moderantur LEMPRICHT Prof. et SCHWABERT Prof. adiutoribus F. BAUM-
STARK Prof. et HEINTZELMANN Dre. et SIEGELBERG.

Seminarium philologicum moderabuntur KIESSLING Prof. et DE WILAMOWITZ-MOELLENDORFF
Prof.

Seminari Theodisci exercitationes moderabitur REIFFERSCHIED Prof.

Seminarium Gallo-Anglicum moderabitur SCHMIDT Prof.

Seminarium historicum moderabuntur HIRSCH Prof. et ULMANN Prof.

Societatis philosophicae exercitationes moderabitur BAUER Prof.

Gypsothecae et antiquitatum museo praestet PREUXER Prof.

Museo antiquitatum Pomeraniae praestet PYL Dr., Priv. Doc.

SCHOLAE INDICE HORARIO DESCRIPTAE.

HOR.	THEOLOGICAE.	JURIDICAE.	MEDICAE.	PHILOSOPHICAE.
VIII.			Exerceo. clin. ob. tetract.	Hist. nat. Phil. ob. tetract.
			Curs. anat. pathol., bis.	Sem. hist. ob. tetract.
			Pathol. et therap. pect.	Exerceo. clin. ob. tetract.
			ter. (Phil. Mosler)	Angl. quinquaginta.
			Pathol. et therap. spect.	Theod. ob.
			ter. (Dr. Haensch)	Exerceo. Theod. ob.
				Chem. anat. ob.
				Pharmac. p. L. quater.
IX.	Hist. eccl. temp. rec.,	Ius. Germ. privat.,	De organis sens., semel.	Psychol., quater.
	sexiens.	sexiens.	Anat. corp. hum., quater.	Sem. hist., semel.
			Curs. anat. pathol., bis.	Geogr. Amer., quater.
			De diagn. phys., bis.	Exerceo. geogr., semel.
			Exerceo. clin. med., quater.	Pindarus, quater.
			ter.	Theor. aequat. algebr.,
			De nutritim. et de diet.,	quater.
			bis.	
			Anat. microsc., semel.	
X.	Tria priora evangel.,	Hist. imp. et iur.	Exerceo. anat., sexiens.	Plautus in sem. philol.,
	quater.	Germ., quinquiens.	Exerceo. clin. med., sex.	semel.
	De morte et resurr.	Ius. comere. camb.	xiens.	Plat. Critias in semin.
	Iesu Chr., semel.	marit., quinquiens.	Exerceo. clin. chirurg.,	philol., semel.
			quater.	Sem. Germ., semel.
				Sem. Franco-Gall., et
				Angl., semel.
				Geom. anal., bis.
				Mechan. anal., bis.
				Theor. math. electr. et
				magnet., quater.
				Sem. math., bis.
				Animm. paras. corpor.
				hum., semel.
XI.	Ethice Christi, quin-	Hist. et inst. iur.	Exerceo. anat., sexiens.	Schleierm. et Hegel.
	quiens.	Rom., semel.	Exerceo. clin. chirurg.,	semel.
		Pandectae, sexiens.	sexiens.	Horat. semina. tet.
		Ius crim., quinqu-		Plautus in sem. philol.,
		ens.		semel.

SCHOLAE INDICE HORARIO DESCRIPTAE.

HOR.	THEOLOGICAE.	IURIDICAE.	MEDICAE.	PHILOSOPHICAE.
XI.		Exercee. iur. can., semel.		Plat. Critias in semin. philol., semel. Hist. litt. Germ. p. I., ter. Sem. Germ., semel. Sem. Franco-Gall. et Angl., semel. Sel. capp. hist. art., semel. Antiqq. Pomer., semel. Geom. anal., bis. Mechan. anal., bis. Sem. math., bis. Hist. chem., semel.
XII.	Isagr. in V. T. libr. prophet. et poet., bis. Vita Iesu Christi, quater. Theol. pract., ter. Summ. doct. Christ., bis.	Hist. et inst. iur. Rom., sexiens. Pandectae, sexiens. Proc. crim., quater. Exercee. crim., semel. Exercee. iur. can., ses- mel.	Exercee. clin. obstetr., ter. Curs. anat. pathol., bis. Physiol. experim. p. II., quingiens. Polyclin. ophthalm., ses- xiens. Polyclin. infant., sexiens. Theor. art. obstetr., ter.	Philos. relig., ter. Hist. Europ. temp. re- centiss., quater. Demosth. Mid., bis. Gramm. compar. capp. sch., ter. Héliand, bis. Phys. exper. univ. pars in virr. centr. et pol. vers., quater. De calore, bis. Oryctogn., bis. Hist. mineral., bis. Exam. de reb. chem. et mineral., bis. Exam. et repet. chem. pharm., bis. De materiae commut. chem., semel.
II.			Exercee. anat., sexiens. De morbis syst. nerv., semel. Ars formul. compon., bis.	Hist. litt. Angl., bis. Calderon, semel. Sem. Franco-Gall. et Angl., semel. Morphol. anim., quater.

SCHOLAE INDICE HORARIO DESCRIPTAE.

HOR.	THEOLOGICAE.	JURIDICAE.	MEDICAE.	PHILOSOPHICAL.
II.			Electrother., bis. Exerceo, obstetr., in phan- tom., semel. De morbis cut., bis. Syphilis, bis. Hygiene publ., bis. Medic. forens., ter. Exerceo, preparat. chir., sexiens.	
III.	Theol. symbol., quinquiens.		Exerceo, anat., sexiens. Sel. capp. ophthalm., semel. De morbis infant., bis. Pathol. et ther. puerp., bis. Exerceo, clin. ophthalm., bis. Exerceo, oper. ocul., bis.	Polit. oecon., sexiens. Tragodinena, bis. Tibullus in sem. philol., semel. Exerceo, Lat. scrib., semel. Sem. Germ., semel. Exerceo, Ger., semel. Hist. lit. Angl., bis. Calderon, semel. Sem. Franco-Gall., et Angl., semel. Chem. p. II., sexiens.
IV.	Prophet. minor., quinquiens.	Ius. Boruss., civil., quinquiens.	Operr. in capite, bis. Chirurg. general., ter. Psychiatria, ter. Elemm. anat. compar., bis.	De conserv. secur. publ., bis. Encycl., et methodol. philol., quinquens. Gramm. ling. Arab., bis. Elhariri consess., ter. Repet. et exam. chem. pharm., bis. Chem. forens., bis.
V.	Isag. in libr. V. T., prophet. et poet., semel. De ment. hum. nat., semel.	Sem. Rom. I., semel. Sem. Rom. II., semel. Sem. Germ., semel. Sem. proc., semel.	De morbis mul., semel. Pathol. gener. et anat. pathol. gener., quin- quens.	Exerceo, soc. philos., ses- mel. Hist. pros. Graec., qua- ter. Mythol. Graec., ter.

SCHOLAE INDICIS HORARIO DESCRIPTAE.

HOR.	THEOLOGICAE.	IURIDICAE.	MEDICAE.	PHILOSOPHICAE.
V.			Exercec. ophthalmosc., bis.	De fontt. mythol. et hist. Graec., bis.
			De fract. et luxatt., bis.	Gramm. ling. Hebr., bis.
			Anat. chirurg., bis.	Repet. et exam. chem.
			Osteol. et syndesm., ter.	pharm., bis.
			Anat. microsc., bis.	Pharmacol., bis.
				Plant. cryptog., bis.
VI.	Sem. exercec. exeg., dich. lov. et Ven., hist. d. Lum., dogm. d. Mart.	Sem. Rom. I., semel. Sem. Rom. II., semel. Sem. Germ., semel. Sem. proc., semel.	De tumoribus, semel. Exercec. clin. propaed., bis.	Hist. philos. rec., quater. Exercec. philos., semel. Sem. hist., semel. Pharmacol., bis.
	Exercec. societ. ho- mil., d. Mere.			Plant. cryptog., semel. Exercec. cant., bis.
VII.				Sem. hist., semel. Exercec. cant., semel.
VIII.				Præcepta exercec. gymn. moder., semel.
Hor. def.		De Rom. cad. priv., bis.	De morb. lienis, semel. Disquiss. physiol., se- xiens. Anthropol., bis.	Exercec. Aristot. vel Pla- ton., bis. Exercec. archaeol. et my- thol., semel. Exercec. epigr. et hist., semel. Converss. de oecon. nat., bis. De Socialismo et com- munismo, semel. Statist. moral., semel. Princep. et fundamm. art. pol., ter. Oecon. polit. capp. sel., ter. Mineral., bis. Geognos., quater.

SCHOLAE INDICE HORARIO DESCRIPTAE.

HOR.	THEOLOGICAE.	IURIDICAE	MEDICAE	PHILOSOPHICAE.
Hor.				Exerc. philo. tri. bi.
def.				Sch. chem. appo. anal.
				Prax. chem. & viciis.
				duodecim. & tri. p. us.
				Anal. volum. & met.
				Cant. eccl. & bi.
				Contrap. et ars compon.
				Cantandi lect.
				Ars delin. quater.
				Exerc. gymn. bis.
				De instrum. gymn.
				Ars rudib. batendi.

